

Sygn. akt SNO 71/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

Protokolant : Katarzyna Wojnicka

w sprawie **M. S.**

sędziego Sądu Rejonowego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2015 r.,

zażaleń, wniesionych przez sędziego i Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...]

z dnia 10 września 2015 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu - Sądowi Dyscyplinarnemu do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny stwierdził swą niewłaściwość i sprawę sędziego Sądu Rejonowego M. S., przekazał Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w [...] jako organowi właściwemu. Zostało ono wydane w następujących okolicznościach sprawy.

Wiceprezes Sądu Rejonowego w [...] dnia 6 sierpnia 2015 r. zwrócił wyżej wymienionemu sędziemu – na podstawie art. 37 § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst Dz. U. z 2015 r. poz. 133 ze zm. – dalej „u.s.p.”) – uwagę, że w 2 sprawach [...] nie zostały sporządzone w terminie uzasadnienia orzeczeń. Na skutek złożonego przez sędziego dnia 14 sierpnia 2015

r. pisemnego zastrzeżenia, wiceprezes uchylił uwagę w części dotyczącej sprawy XVI C ...6/11 i zawiadomił sędziego, że w pozostałym zakresie jego zastrzeżenie – na podstawie art. 37 ust. 5 u.s.p. – zostanie przekazane do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu w [...].

Dnia 21 sierpnia 2015 r. Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w [...] przekazał zastrzeżenie sędziego M. S. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w [...], który – jego zdaniem – jest właściwy do podjęcia w sprawie czynności przewidzianych przez prawo. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, powołując się na art. 37 ust. 5 u.s.p., zwrócił przekazane zastrzeżenie sędziego Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu dnia 27 sierpnia 2015 r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego decyzja Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym jest nieuzasadniona. Niesporządzenie uzasadnienia orzeczenia w terminie nie stanowi objętego art. 37 u.s.p. uchybienia z zakresu działalności administracyjnej sądu, lecz jest nieprawidłowym wykonywaniem przez sędziego urzędu i obowiązków służbowych w rozumieniu art. 107 § 1 u.s.p. W tej sytuacji – w ocenie Sądu – sędziego można pociągnąć do odpowiedzialności za przewinienie dyscyplinarne, po przeprowadzeniu przez rzecznika dyscyplinarnego postępowania na podstawie art. 114 § 1 u.s.p.

Postanowienie Sądu Dyscyplinarnego – Sądu Apelacyjnego zaskarżyli Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym oraz sędzia M. S. i wniesli o jego uchylenie. Skarżący zarzucili, że Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny z naruszeniem art. 37 § 4 i § 5 u.s.p., uznał, iż nie jest właściwy od rozpoznania przekazanego mu zastrzeżenia sędziego.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 37 § 4 u.s.p. w wypadku stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, prezes sądu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o uchybieniu, może zwrócić na nie uwagę na piśmie i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia, którego dotyczy zwrócona uwaga, może w terminie siedmiu dni złożyć

prezesowi sądu pisemne zastrzeżenie. Przepis art. 108 § 1 stosuje się odpowiednio.

W przypadku złożenia zastrzeżenia – w myśl art. 37 § 5 u.s.p. – prezes sądu w terminie czternastu dni uchyla uwagę albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając sędziego o sposobie rozpatrzenia zastrzeżenia.

Artykuł 110 ust. 2 u.s.p. stanowi zaś wprost, że sądy dyscyplinarne są właściwe do orzekania w sprawie, o której mowa w art. 37 § 5 u.s.p.

W tej sytuacji podniesiony w zażaleniach zarzut, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 37 § 4 i § 5 u.s.p. należało uznać za uzasadniony. Z przytoczonych regulacji wynika bowiem jednoznacznie, że wyłącznie sąd dyscyplinarny jest właściwy do rozpoznania zastrzeżenia sędziego, jeżeli prezes sądu, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, przekazał je na podstawie art. 37 § 5 u.s.p. sądowi dyscyplinarnemu. Tej oceny nie zmienia okoliczność, że przedmiotem uwagi, zdaniem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego, nie może być sprawność postępowania w zakresie terminowego sporządzania uzasadnień. Nie zwalnia ona bowiem od rozpoznania przekazanego zastrzeżenia sędziego i wydania orzeczenia w przedmiocie udzielonej na podstawie art. 37 § 4 u.s.p. uwagi. Rozpoznanie zastrzeżenia sędziego ma znaczenie z punktu widzenia regulacji zawartej w art. 37 § 6 u.s.p., dotyczącej skutków udzielenia sędziemu uwagi. W wypadku uwzględnienia zastrzeżenia sędziego dokumentów dotyczących zwrócenia uwagi nie dołącza się bowiem do akt osobowych sędziego i nie dokonuje się wzmianki w wykazie służbowym, o którym mowa w art. 57 § 1 u.s.p. Ponadto postępowanie dyscyplinarne nie można być traktowane – co także podniesiono w literaturze – jako alternatywa dla zwrócenia uwagi na podstawie art. 37 § 4 u.s.p, ponieważ nie każde naruszenie sprawności postępowania będzie stanowić delikt dyscyplinarny.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł, jak w sentencji (art. 437 § 2 k.p.c. w związku art. 128 u.s.p.).

kc